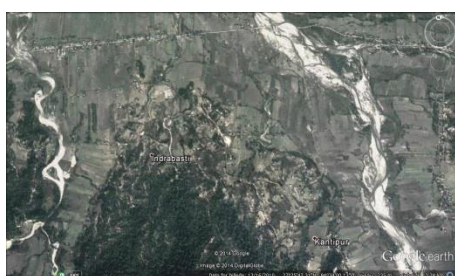

Jysk landsbyudvikling i Nepal Formandsberetningen 2014

Knap tre år er gået, siden en gruppe venner, naboer og familie stiftede **Jysk landsbyudvikling i Nepal**. Det var 3. juli 2011, hjemme i min lille stue. Nu er vi 140 medlemmer, og vi formår at fylde salen her på Den Kreative Skole på trods af voldsom og unfair konkurrence med vejrguderne.

Godt fem år er gået, siden jeg første gang besøgte Madi og startede et lille landsbyudviklingsprojekt, der bare handlede om at give mikrolån til de 25 allerfattigste daglejere i Kantipur, så de kunne få en ged, om at starte et lille kooperativ og om at begynde at spare op til fremtiden.

På Google Maps kan man nu med sikkerhed finde landsbyerne

Madi ligger i det sydlige Nepal, mellem Chitwan National Park og Indien. Madi var i indtil for et års tid siden afskåret fra resten af Nepal af nationalparken og floden Reu. Nu er det omsider lykkedes at lave en bro over Reu og det meste af den 35 km lange vej mellem Bharatpur og Kantipur er asfalteret, men nationalparken betragtes stadig som bremsende for udviklingen.

I forbindelse med valgkampen i efteråret begyndte man at sætte elmaster op og trække kabler. Men efter valget er mange af ledningerne forsvundet igen ☺. Man regner stadig med, at det vil tage en 5-6 år, før der kommer elektricitet til Madi. Men lad os se: Det må da gøre en stor forskel for mange ting, at der er kommet en bro.

På generalforsamlingen sidste år brugte jeg en del tid på at gøre status over de første fem år og skitsere planerne for en ny organisering af vores arbejde. Jeg redegjorde for, hvorfor vi havde valgt at fortsætte endnu en periode med udviklingsarbejde i de samme tre landsbyer. I dag skal jeg prøve at kigge lidt mere fremad.

Vi har i godt og vel et år arbejdet med en ny organisation, der skal sikre kvalitet og bæredygtighed i udviklingsarbejdet:

The Dinner Plate Concept

Fire danske, professionelle, frivillige koordinatore skal de næste fire år gå hånd i hånd med fire nepalesiske koordinatore. Hans Jørn har i sit indlæg for lidt siden fortalt om den ny struktur med fire indsatsområder:

Sundhed, Skole & uddannelse, Infrastruktur og Erhvervsudvikling. Jeg skal derfor kun sige jer fire koordinatore og Christian Kolthoff mange, mange tak for jeres modige 'ja' til at prøve kræfter med den store udfordring, der venter os og li'så meget tak for et meget inspirerende og udbytterigt samarbejde i den tid, vi har kendt hinanden. Jeg oplever jer som et stort, stort kvalitetsløft, og det er til stor inspiration og enorm tryghed for mig at arbejde sammen med jer.

På bordet derovre ligger den projektbeskrivelse, vi har lavet for de kommende fire års arbejde. I kan skrive jeres e-mail adresse på forsiden. Så skal jeg staks efter generalforsamlingen sende jer et eksemplar af projektbeskrivelsen.

Projektbeskrivelsen dannede grundlag for en stor, opfordret ansøgning til Poul Due Jensen's Fond. Vi ansøgte 1. maj 2013 om midler til PROJEKT BÆREDYGTIGHED – en fortsættelse af de første fem års udviklingsarbejde, men med langt større fokus på bæredygtigheden i vores arbejde. Hvordan gør vi et græsrodsarbejde som vores bæredygtigt? Hvordan opnår vi en situation, hvor nepaleserne tager ejerskab af udviklingsprocessen, udnytter deres potentiale og kommer derudaf.

Ansøgningen blev taget godt imod ude i Bjerringbro, og i begyndelsen af november 2013 modtog vi besked om, at Fonden havde bevilget 923.000 kr. – hele det ansøgte beløb. Det er jo så anden gang Grundfos støtter os med en kæmpe bevilling. Første gang var jo i forsommeren 2011, da Grundfos bevilgede midler til etablering af to vandværker.

Poul Due Jensen's Fond er under omstrukturering. Vores meget store støtte og forkæmper i Fonden, Olav Ballisager, er på vej til nye udfordringer (han har valgt at nyde sin pension), men jeg fik så sent som i sidste uge en invitation til at komme til Bjerringbro i september og fortælle den ny Fondsdirektør og den ny Sekretariatsleder om vores udviklingsprojekt. Det gør jeg selvfølgelig meget gerne.

Vi har altså en stor del af finansieringen af de kommende års udviklingsarbejde i Kantipur, Ayodhyapur og Indrabasti på plads. Og hvad venter vi så på....?

Jo, vi venter på, at landsbyerne viser os, at de har fået styr på driftsøkonomien for drikkevandet.

Stormøde om drikkevand og Projekt Bæredygtighed, lørdag 22.3.2014

Jeg er netop kommet hjem fra en tur til Madi, hvor jeg denne gang næsten udelukkende har beskæftiget mig med drikkevandet. I februar fik jeg nemlig en rapport fra Umesh, der havde været i landsbyerne for blandt andet at give skoleholdet en god start. Rapporten fortalte, at kun 203 ud af 280 familier havde betalt deres brugerbetaling til drikkevandet. Rapporten antydede endvidere, at der nok overhovedet ikke var orden i regnskaberne. Jeg måtte med andre ord afsted til Nepal og hjælpe landsbyerne med at finde de resterende 77 familier (alternativt måtte brugerbetalingen sættes op). Og vi var også nødt til at få kigget på regnskaberne og få lavet et bæredygtigt betalingssystem.

Situationen er jo den, at driftsbudgettet er baseret på, at 280 familier betaler 50 RS (pt. svarende til 2,75 kr./mdr.). Hvis ikke de penge kommer ind, vil kun gå et par år, inden kassen vil være tom og vandværkerne begynde at forfalde. Og snart vil de lukke helt. Det vil være en skandale for os alle, og det vil vi fra vores side selvfølgelig ikke være med til.

Jeg så ikke anden udvej end at gøre mig hård og fortælle landsbyboerne, at hvis de ikke fik de brugerbidrag samlet sammen i løbet af en god uges tid, så ville jeg være nødt til at stoppe projektet, sende pengene tilbage til Grundfos - og ikke komme mere. Vandværkskomiteen, Umesh og jeg holdt møder med alle landsbyboerne - samlet og i de tre landsbyer hver for sig. Jeg krævede desuden, at vi fik lavet et bæredygtigt betalingssystem, mens jeg var der.

Der viste sig som ventet at være et gevaldigt rod i regnskaberne, der var forsvundet penge, og mange havde overhovedet ikke betalt endnu. En række stærke og fremsynede mænd og kvinder trådte i karakter, og i løbet af et par dage fik vi skabt oversigt over, hvilke og hvor mange familier, der benyttede de 44 vandhaner. Og der var selvfølgelig 280 familier, ikke 203! Brugerne fik udpeget en tap leader for hver vandhane, og der blev holdt et møde i hver landsby med den pågældende landsbys tap leaderne. I Kantipur er der 22 vandhaner, i Ayodhyapuri 11 og i Indrabasti 11.

10 ud af 11 tap leaders fra Ayodhyapuri + 15 ud af 22 tap leaders fra Kantipur + 9 ud af 11 tap leaders fra Indrabasti

Ideen med små selvstyrende enheder omkring de enkelte vandhaner er god. Den er kommet fra både jer og fra flere af nepaleserne. Foruden at få brugerbetalingen betalt, når vi med disse drikkevandsgrupper længere ud til landsbyboerne, vi får 44 små kommunikationskanaler, bl.a. når vi skal til at diskutere forbruget/overforbruget af drikkevand (det havde jeg ikke tid til at gøre noget alvorligt ved, men det er et samtaleemne blandt landsbyboerne). Vi får fat i de driftige af landsbyboerne, som vi også skal bruge i det kommende PROJEKT BÆREDYGTIGHED. Vi har fået etableret noget, der kan blive et godt værktøj i demokrati processen.

Lad os nu bare håbe, grupperne og tap leaderne kan holde motivationen oppe! Det får vi se om et øjeblik. Jeg har forlangt at se tre måneders fuld og regelmæssig betaling, før vi siger 'GO' til Projekt Bæredygtighed. Det vil sige i midten af juli måned.

Jeg er fuld af forventning om, at det vi nok skal komme i gang. Inden jeg forlod Madi, havde alle 280 familier betalt, hvad de skyldte tre år tilbage: Nøjagtig 1 års forbrug af vand plus 2 års opsparing, fra da vi startede med at snakke drikkevand til vi åbnede for vandet i marts 2013.

Det er ikke den skønneste beretning, jeg her giver jer, og det er heller ikke det af mine 10 besøg i Madi, som jeg er mest stolt af. Det er ikke sjovt at være bussemand. Men det er i høj grad også udviklingsarbejde. Det er opdragelse, det er holdningsbearbejdning.

Hvis alt går vel, så starter vi det ny udviklingsprojekt op til efteråret. Alle fire koordinatore tager så med til Nepal, og omkring 1. november holder vi et strategiseminar med de nepalesiske nøglepersoner, og så går vi i gang.

Hvis alt går vel, så tager også TV2 Østjylland med til Nepal til efteråret. De to TV-kvinder, der lavede udsendelserne i forbindelse med Årets Østjyde, vil lave 28 minutters on-site udsendelse om udviklingsprojektet og 3 minutter optakt til Årets Østjyde 2014.

Hvis alt går vel, så kommer vores nepalesiske projektleder til Danmark i slutningen af august eller begyndelsen af september. Bestyrelsen har givet grønt lys for, at vi kan invitere Umesh herop, så vi kan få diskuteret strategien igennem og blive enige om, hvordan vi vil arbejde sammen i de kommende fire år.

Ja... der er lidt meget på spil lige nu kan godt få lidt uro i maven.....

SUNDHED

Men det er en kunst, ikke at bekymre sig om det, man alligevel ikke kan gøre noget ved. Så lad os lige tage en tur rundt til de fire indsatsområder. Lad mig starte med 'Sundhed':

Susanne Rystok er vores koordinator for indsatsområdet 'Sundhed'.

Fra 18. oktober 2013 og fem uger frem afviklede vi Kantipur Health Camp 2013:

Kantipur Health Camp 2013

Holdet bestod af – lad os tage nepaleserne først - vores sygeplejerske gennem alle tre år Arati Upadhya og sundhedsassistent Sumit Gayak fra Kantipur.. Fra højre, efter Sumit, der var med som frivillig, har vi sygeplejerske Anne-Marie Koch Jørgensen, der til daglig er faglig leder på sundhedscenteret i Ålborg, ernærings bachelor Camilla Overgaard Larsen, som vi lige har hørt et fint indlæg fra og medicin studerende Marie Worm, veteran fra Skolehold 3 (efteråret 2010).

Teacher Training med 'Sundhedsblomsten' på Indrabasti Skole

Sundheds-camp'en fulgte op på de foregående to års sundhedsfremmende indsats, denne gang dog med endnu større fokus end tidligere på samarbejdet med skolerne. Med Camilla kunne vi gøre en ekstra indsats for undervisning i ernæring, og med sundhedsblomsten fra Nordjylland fik vi et eminent godt undervisningsmateriale. Børnene i skolerne er nu screenet for anden gang, og vi begynder for alvor at kunne følge børnenes individuelle sundhedstilstand og sociale udvikling.

Efterårsholdets rapport ligger derovre i både en dansk og en engelsk version. I er velkommen til at skrive nav og e-mail adresse på dem. Så får I rapporten eller dem begge tilsendt i næste uge.

Sundhedsholdet 2014 forbereder sig til at tage af sted i oktober. Holdet er på fire unge danske sygeplejersker. Sku' vi lige have jer op at stå, så vi kan hilse på jer. Holdet holder sit andet møde umiddelbart efter denne generalforsamling. Arati deltager kun i tre uger i år, og det gælder formodentlig også Sumit. Så vi får brug for flere sundhedsfaglige tolke dette efterår.

Arati har i marts startet videregående uddannelse i nursing i Kathmandu – i øvrigt finansieret af One Step – en fin århusiansk forening, der støtter unges uddannelse og arbejde for selvstændighed. Her skal vi lige nævne et af vores medlemmer Inge-Lise Rauhe, der har haft en stor finger med i spillet for at sikre Arati uddannelse

Arati Upadhyaya på Funder Plejehjem og på Silkeborg Sygehus

.... Her har vi for resten Arati – til venstre på Funder Plejehjem, som vores medlem Ulla Krogh havde kontakt til, og til højre på Silkeborg Sygehus, hvortil min gamle veninde Mona Muff skaffede mulighed for, at Arati kunne få en dag på operationsgangen. Sundhedsholdet, foreningen og jeg havde skillinget sammen til at invitere Arati til Danmark i august 2013. Arati fik fantastisk oplevelse og et enestående indtryk af det danske sundhedsvæsen. Og vi har efterhånden en kollega, der forstår, hvad det er, vi vil med det sundhedsfremmende arbejde. Og vi er mange, der kan glæde os over at kunne være med til at hjælpe et ungt menneske et rigtig godt stykke på vej.

Fremadrettet har Susanne og jeg tænkt tanker. I et udviklingsprojekt som vores, der handler om holdningsændringer og bevidstgørelse - og hvor vi snakker rigtig meget – det gælder ikke mindst på sundhedsområdet, har vi brug for fyrtårne, der viser os alle, hvor vi er på vej hen. På Infrastruktur området har vi i den grad et fyrtårn i drikkevandsforsyningen. På skoleområdet har vi gjort os synlige ved at renovere skolerne. På erhvervsudviklingsområdet har vi kunsthåndværket, og nu også dyreklinikken og turismeprojektet.

Og der kommer masser mere synlighed på det område.

Kharkatta Health Post

Vi kunne godt tænke os at give landsbyernes sundhedsklinik et kvalitetsløft. Det gælder både de fysiske rammer og kompetenceudvikling til medarbejderne. Vi drømmer om at gøre Health Post til en slags mønster-sundhedsklinik. Det ville på langt sigt være af afgørende betydning for sundheden i hele området, og det ville være banebrydende for samarbejdet med det offentlige sundhedssystem. Efterårets sundhedshold skal lave en behovsundersøgelse og en foreløbig projektbeskrivelse af en renovering af de fysiske rammer. Og Susanne skal have truffet aftaler om de kommende års samarbejde med den nye, dygtige og ambitiøse Health Post leder Shiva Subedi og distriktets sundhedsleder.

Siden jeg var på besøg sidst, er der indrettet fødestue i det tidligere kontor

Inden næste generalforsamling har vi sandsynligvis haft et hold frivillige danskere afsted, der sammen med et hold nepalesere, både betalte håndværkere og frivillige landsbyboere, har påbegyndt renoveringen af Health Post. Dette projekt forudsætter dog, at finansiering findes.

INFRASTRUKTUR

Niels Møller, Henrik Bjørn og Allan Engelhardt

Det her med Health Post ved 'Infrastruktur'-folkene ikke noget om endnu. I sidste uge havde jeg ganske vist et fint første møde med denne spændende herregruppe. Men vi nåede kun at snakke om drikkevandet, som jo er et højaktuelt tema med mange konkrete udfordringer og til enhver tid vores hjertens barn.

Jeg vil gerne præsentere Team 'Infrastruktur': Fra venstre har vi Niels Møller fra Aarhus, Henrik Bjørn fra Rønne og Allan Engelhardt fra Aarhus. Hans Jørn har allerede præsenteret Henrik. Niels og Allan kunne desværre ikke komme i dag, men de står klar til at indgå i et team, der løse opgaver på infrastruktur området, primært drikkevandet. Allan har allerede været afsted. Han løste i februar et par påtrængende opgaver omkring færdiggørelsen af vandværkerne og opstart af forbrugsmålingerne. Niels er helt ny i vores forening, men har en flerårig fortid som udsendt tømrer for Mellempfolkelig Samvirke. Jeg er utrolig glad, tryk og inspireret ved tanken om den stabilitet, denne gruppe kan tilføre ikke bare vores tilsyn med drikkevandet, men også mere bredt samarbejdet med de lokale håndværkere.

Henrik Bjørn

Og jeg er utrolig glad og tryk ved, at vi har fået netop Henrik Bjørn, med hans store viden og erfaring om drift af vandværker, ind som koordinator for Infrastruktur.

Vi har en del ting, vi gerne vil forbedre på vandværkerne, og der er også brug for, at vi fortsat støtter op om driften. Det tager vi fat i til efteråret, når det igen bliver køligt nok til at vi kan opholde os i landsbyerne. Lige nu handler det om at få driftsøkonomien for drikkevandet helt på plads.

Jordskredssikring af Indrabasti vandtårn

Af andre opgaver på infrastruktur området skal jeg nævne, at vi lige efter åbningen af vandværkerne i april sidste år satte et projekt i gang, der skulle sikre vandtårne mod følgerne af jordskred af nogle skrænter, tæt på begge vandtårn. Det var et hasteopgave, der skulle være færdig, inden regntiden satte ind midt i juni. Det ærgrer mig stadig, at ingen havde været opmærksom på problemerne tidligere, så vi kunne have fået det med i det store projekt eller have placeret vandtårnene lidt længere væk fra skrænterne.

Ingeniør Gyan Prakash Paudel fra Chitwan Districts forsyningsafdeling

Til gengæld fik vi set, at ingeniør Gyan Prakash var en OK projektleder, han kunne få landsbyboerne til at arbejde, få arbejdet færdig til tiden og overholde budgettet. Det er godt at vide, for ham ku' vi godt tænke os at trække mere på fremover.

I kikkerten har vi på Infrastruktur området følgende spændende projekter:

Vandværkerne

- Forbedringer af vandværkerne og optimering af driften

Skolerenovering

- Skolernes toiletter
- Børnehaveklasserne ... i samarbejde med 'Skole og uddannelse'

'237 toiletter'

- Undersøgelse af behov, interesse og tekniske løsninger
- Byggeri i samarbejde med 'Erhvervsudvikling'

Health Post

- Renovering i samarbejde med 'Sundhed'

Kunstvandring

- Undersøgelse af behov/mulighederne og evt. projektering i samarbejde med 'Erhvervsudvikling'

ERHVERVSUDVIKLING

Vibeke Descours Hansen

Velkommen til Vibeke. Jeg vil glæde mig til at vise dig landsbyerne, forhåbentlig til oktober. Du har aldrig været i Nepal og aldrig beskæftiget dig med u-landsarbejde. Men du har store ledelsesevner, og du ved, hvordan man laver forretning og dermed erhvervsudvikling. Du har erfaring med kompetenceudvikling af kvinder, både kvindelige danske ledere og kvinder af anden etnisk oprindelse. Og så er du modig - og selv kvinde.

Vi har jo gjort lidt forarbejde på dit område. Slet ikke i en grad, så vi kan sige, at vi lagt grunden til en sund økonomisk fremtid for landsbyerne! Men vi har da taget et par skridt, der har givet os gode erfaringer. Vi ved fra arbejdet med kvinderne, at de meget gerne vil tjene en ekstra skilling, at de er dygtige med deres hænder, at de er nysgerrige, videbegærlige og pålidelige.

Keshmaya Gayak er landsbyernes førende kurvemager

Kunsthåndværket, som vi har en lille bod af derovre, var det første skridt. Det var en stor succes i starten, og kvinderne har da tjent mere end 1000 daglønninger, men hurtigt måtte jeg indse, at det område kræver både produktudvikling og markedsføring i stor stil samt læse-/regnefærdigheder hos kvinderne. Og vi skal have lagt afsætningen over på andre hænder end vores, hvis det indkomstområde skal blive bæredygtigt. Det ville glæde mig enormt, hvis vi kunne gøre noget seriøst på dette område. I 2013 er det næsten gået helt i stå, hvor det har handlet så meget om drikkevand og det ny udviklingsprojekt.

Yuba Raj Gayak undersøger en kundes medførte bøffelaafføring

Nepals første andelsdyreklinik har vi startet i det forgangne år, og det forløb er jeg meget stolt af. Christian har solgt sin forretningsidé til landsbyerne, og dyreklinikken, der åbnede 1. november, er i økonomisk vækst, og den unge dyrlæge Yuba Raj og bestyrelsesformand Aidt Singh kommer godt ud i området med klinikkens tilbud. Andelsdyreklinikken har nu 300 medlemmer i et område, der er 3 gange så stort som vores landsbyer. Det er tydeligt, at forretningsplanen har været inspirerende for den unge dyrlæge og bestyrelsen af dyreklinikken, og tydeligt, at de finder råderum til at udvikle virksomheden på kreative og fornuftige måder. Det er bare i orden, Christian.

Bodil Villadsen, deltager på den første turistrejse, får undervisning i Sarangi spil

Turismeprojektet har haft en meget svær fødsel, med flere aflysninger og udskiftning af samarbejdspartnere både her i DK og i Nepal. Respectful Travel blev tvunget til at lukke, vores kære Peter Michaelson kunne desværre ikke stille den nødvendige garantium til Rejsegarantifonden. Men takket være rejsebureauet Mountain Adventures i Viby og direktør René Andersen blev rejsen sikret i begyndelsen af december, og de første syv gæster kunne gøre sig klar til jomfrurejsen.

Tak til Kirsten for en dejlig førstehåndsrapport fra gæsterne. Jeg er sikker på, at I alle syv vil være de allerbedste ambassadører for den næste rejse, der finder sted fra 13. november til 1. december 2014. Der er allerede nu mulighed for at tilmelde sig rejsen. Det er selvfølgelig jer, der er her i dag, og jeres netværk, som landsbyerne drømmer allermest om at få besøg af. Turen er skræddersyet til mennesker, der

1. forventer en anderledes og indholdsrige rejse
2. gerne vil være en del af hverdagslivet i det land, man rejser i.
3. og hvor man gør en reel forskel i forhold til en sund og god udviklingsproces

Tag nogle brochurer med jer! Og del dem ud til venner, bekendte, familie og kolleger! Det er ved at være ved den tid, at efterårets rejse skal planlægges!

Turisme projektet er meget vigtig erhvervsudvikling. Selv om vi ikke har nået at evaluere rejsen, er jeg ikke i tvivl om, at landsbyboerne elsker konceptet med aktiv bondegårdsferie, og at de er gode værter. Der skal bare kæmpes for denne fine forretningsmodel.

Liva Nitschke og Umesh Regmi

Der skal selvfølgelig også lyde en kæmpestor tak til turleder Liva og kulturformidler Umesh – et enestående makkerpar i forhold til denne rejse.

Prem Sunar's toilet i Indrabasti

Vi har i et par år haft et krumtap-projekt i støbeskeen, som hedder '237 toiletter'. Vi har på landsbyernes EGEN opfordring diskuteret, hvordan vi - ved at uddanne håndværkere, etablere et andelsbyggefirma og gå i gang med at bygge toiletter til alle de familier, der bare skider i marken - kan gøre noget for både sundheden, for uddannelse af unge og for erhvervsudviklingen.

Når vi - forhåbentlig til efteråret kommer i gang med det konkrete samarbejde med landsbyerne om Projekt Bæredygtighed - er det et af de projekter, vi vil lægge på bordet.

Aloe Vera. Billedet er fra Chitwan District, men uvist hvor

Landsbyerne lancerede her i marts en helt ny forretningsidé – og en gammel idé. Den nye idé går ud på at samle urter i junglen til den konventionelle medicinalindustri og til naturmedicin området. I junglen gror hundredvis af planter, der har interesse i denne sammenhæng, nogle planter er endda meget eftertragtede. Jeg synes, det er en meget spændende idé, fordi den er både enkel og ligetil, og den kan udvikles uafhængig af vores tilstedeværelse på længere sigt. En udfordring, kan endda ende med at være en forhindring, er nationalparken, som selvfølgelig skal beskytte flora og fauna. Gudskelov er vi allerede gode venner med den folkevalgte formand for det, der hedder 'Bufferzone'. Så vi kan hurtigt få et fingerpeg om farbarheden af den idé.

Papir produktion. Billedet er fra et andet sted i Nepal, uvist hvor

Den gamle idé handler om produktion af papir. Der er i Nepal stor tradition for fremstilling af håndlavet papir, og Nepal bruger masser af håndlavet papir, sågar i den offentlige administration. Så landsbyerne er ikke bekymrede for afsætningsmulighederne, endsige for konkurrencen. En del af landsbyboerne har lært at lave papir, og hver gang, jeg kommer, er der nye folk, der foreslår denne erhvervsmulighed.

SKOLE og UDDANNELSE

Februar 2014. Jonas Pedersen og Siddhi Lal Gayak underviser sammen på Kantipur Skole

Siden sidste generalforsamling har vi haft to skolehold afsted, Hold 9 i efteråret 2013 og Hold 10 her efter nytår. Begge hold har fulgt op på de foregående holds arbejde med pædagogik og engelskundervisning sammen med de nepalesiske lærere i dagtimerne og Teacher Training om eftermiddagen. Jeg skal love jer, vi begynder at se resultater af vores arbejde.

Sara Waack og Helga Toft: Easy Conversation for Adults. Oktober 2013

Som noget nyt havde Hold 9 et tilbud om Easy English Conversation med til voksne, der gerne ville lære at snakke lidt engelsk. Det var en kæmpesucces i efteråret, med 22 deltagere på holdet. Det fortsatte Hold 10 derfor med, men sandsynligvis pga. manglende annoncering af kurset var der kun 5-6 deltagere på holdet her efter nytår. Skole & uddannelse vil arbejde videre med at udbyde dette kursus.

I efteråret havde Skoleholdet og Sundhedsholdet som tidligere nævnt et fint samarbejde omkring sundhedslære, pubertetsundervisning, hygiejne og ernæring. Det kræver en del logistik at få det samarbejde til at klappe, men det er jo helt rigtigt set af tidligere frivillige, at vi i forhold til skolerne bør lave et samlet undervisningstilbud engelsk/pædagogik/sundhed - med det bedste fra begge hold.

Marts 2014. Ayodhyapur Skoles lærere, Amanda Bjørn, Daniel Ottesen, Umesh Regmi og evaluerer de 7 ugers forløb

Med Hold 9 og 10 har vi lagt evalueringen om. Før samledes alle til en stor fælles evaluering. Nu evaluerer skolerne hver for sig det syv uger lange forløb med deres danske lærere. Og så blev der pludselig rum og rammer for, at den enkelte lærer kunne fortælle, hvad han/hun havde lært og hvad vedkommende gerne ville blive bedre til. Det vil sige, at den enkelte lærer begynder at sætte mål for egen udvikling – og det gælder også kvinderne. Jamen, er det ikke flot? For 3 år siden var der ikke eneste lærer, der var i stand til det.

Jeg overværede Amanda og Daniels evaluering sammen med lærerne på Ayodhyapuri Skole. Og jeg siger jer: Jeg tudede! Sikken struktur, sikket volumen, sikken stemning, sikken udvikling.

Hold 11 skal til at forberede opholdet til efteråret. De har endnu ikke mødt hinanden, men sidder på de reserverede pladser her på anden række. Holdet består af otte frivillige, dvs. fire professionelle lærere og fire frivillige med anden baggrund.

Det er to mere end vi plejer, og det er fordi vi nu har ansøgere nok til at kunne tilbyde overbygningsskolen i Kharkatta samme muligheder, som vi har givet Kantipur, Ayodhyapuri og Indrabasti Skoler i fem år.

Jan Jeewan skolen har udvalgt 5 engelsklærere til at arbejde sammen med to af vores frivillige i syv uger - efter samme model, som vi nu kender så godt. Desuden har 10 andre af skolens lærere tilmeldt sig et to ugers kursus i English Conversation for begyndere.

På vores tre gamle skoler bygger vi videre på det, vi har gang i og fortsætter den kurs, der er lagt gennem de første år.

Anette Nymann

Anette Nymann er nok den af koordinatorene, der har haft mest at se til indtil videre. Det kræver masser af arbejde at sende et skolehold af sted. Gennem det sidste år har Anette og jeg lavet en overdragelsesforretning ifm. Hold 9 og 10, men fra og med Hold 11 kører Anette skoleprojektet alene. Det er bare gået fint. Jeg synes nok, jeg står lidt udenfor det hele, men jeg kan jo se på resultaterne, at Anette giver skolearbejdet et stort kvalitativt løft, og at der er kommet meget mere mål og retning på arbejdet. Jeg kan se, at de frivillige bliver klædt bedre på til opgaverne, og jeg kan se, at skolerne er vilde med udviklingen.

Anette har gjort sig mange ideer omkring udvikling af skolerne og om bæredygtighed i skolearbejdet. Men dem skal hun selv få lov at fortælle om næste år.

AFSLUTNING

Alle fire indsatsområder er vigtige og undværlige. De hænger sammen og sikrer, at vi når hele vejen og løfter det hele på én gang. Landbyudvikling SKAL tænkes holistisk. Men Erhvervsudviklingen er det ultimative output af udviklingsarbejdet. Vi skal gerne skabe jobs, der kan få nogle af de unge til at blive i landsbyerne. Vi skal bakke op om virksomhedsdannelser, der kan tiltrække nye indbyggere. Det er ambitiøst, men det er nødvendigt, at der kommer en solid økonomisk vækst ud af de næste fire års arbejde. Og samtidig skal vi have etableret ordentlige sundhedsmæssige, skolemæssige og infrastruktur-mæssige rammer.

Det er tid til at runde af. Der er så mange, som bestyrelsen for **Jysk landsbyudvikling i Nepal** tak skyldig. Firmaer, fonde, foreninger, frivillige, koordinatore, enkeltpersoner – danskere som nepalesere og butanere, alle jer medlemmer og venner af foreningen, der støtter op om vores arbejde. Alle jer, der har været med til at få denne eftermiddag til at lykkes så fint. Jeg tør ikke begynde at nævne navne, for jeg vil sprænge tidsrammen fuldstændig og alligevel glemme nogen.

VI SES TIL EFTERÅRET